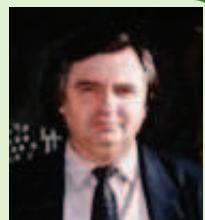

трибуна

АРСЕНАЛ

Приемник на в. "Заводска трибуна"
Издание на "Арсенал" АД

на стр. 2

Ветерани:
Телевизионерът
Стеван Калчев

12 септември 2014 г. • година IV • брой 88

Акценти

90 ГОДИНИ „АРСЕНАЛ“ В КАЗАНЛЪК

„АРСЕНАЛ“ СЕ ПОДГОТВЯ ЗА ФИРМЕНИЯ СИ ПРАЗНИК

На тази респектираща годишнина е посветен фирменият празник на „Арсенал“ АД тази година - той ще бъде проведен на 10-ти октомври 2014 г. /петък/ на стадион „Арсенал“.

Вече стана традиция празникът – наследник на Дена на машиностроителя, да е и Ден на отворените врати. И тази година ръководството на дружеството ще покани своите бивши работници и всички граждани на община Казанлък да посетят различните изяви.

Още преди повече от месец Изпълнителният директор на „Арсенал“ Николай Ибушев учреди организационен комитет, в състава на който са и председателите на двата фирмени синдиката

- на КНСБ Атанас Бозов и на КТ „Подкрепа“ Любомир Лалев. Първият ръководител на фирмата утвърди и подобрен организационен план за празника. Контролът и координацията по неговото изпълнение са поверени на Янко Костадинов – директор „Финанси и икономика“ на дружеството.

За работното време на 10-ти октомври ще излезе специална заповед. В същия ден през Западния портал ще бъде осигурен свободен достъп до празнично украсения и означен фирмени стадион, където ще бъде организирано и търговско обслужване на доставни цени. Фирменият музей ще е отворен за посетители през целия ден. По традиция, празникът ще бъде предшестван от спортни турнири по футбол, волейбол, народна топка, стрелба и дърпане на въже. Ще бъде проведено и Първенство по детски футбол. Алеята на първенците, възстановена преди 6 години по идея на изпълнителният директор Николай Ибушев, ще бъде актуализирана с нови имена и снимки на най-добрите в труда за 2014 година. Предложенията постъпват от заводските ръководства и главна дирекция. В деня преди фирмения празник ще бъде проведена и традиционната среща на първенците в труда с ръководството на „Арсе-

В БРОЯ ЧЕТЕТЕ:

на стр. 5

Арсеналска гордост:
История за динозаври,
танци и любов

на стр. 7

Министър Коларова:
Политиката вън от училище

нал“ и ръководствата на синдикатите.

Фирменият вестник „Трибуна Арсенал“ ще посвети на 90-ата годишнина на предприятието специална рубрика „90 години „Арсенал“ в Казанлък“. В предпразничния брой изданието ще публикува и подробна програма за фирмения празник.

През 2014 г. се навършват 90 години от установяването на „Арсенал“ в Казанлък и 136 години от създаването на предприятието в Русе, където през 1878 г. с Указ №1 на княз Дондуков е поставено началото на специална фабрика за обслужване на новосъздадената българска войска – Русенски артилерийски арсенал.

В началото на 1891 г. с Указ №10 на княз Фердинанд оръжейната фабрика е преместена в София – сформиран е Софийски артилерийски арсенал.

През 1924 г. с Указ №1 на цар Борис III и със Закон, приет от ХХI-то Обикновено народно събрание, предприятието е преместено в Казанлък под наименованието Държавна военна фабрика – днешните „Арсенал“.

Седмица преди празника на видео стената на ДК „Арсенал“ /в града/ ще бъдат излъчвани видео материали, свързани с историята и настоящето на „Арсенал“ АД.

Юбилейният празник ще започне на 10-ти октомври в 9 ч. на стадион „Арсенал“ с откриване на финалите на спортните турнири с участието на Мажоретния състав при СОУ „Екзарх Антим I“. Спортните турнири ще бъдат закрити с официално награждаване на победителите.

Официалната част на празника ще започне в 12 ч. Веднага след нея ще започне празничният концерт с участието на:

- Фолклорните танцови формации „Арсенал“;
- Децата от арсеналската Детска градина „Буратино“;
- Актьора и певец Руслан Мъйнов;
- Дуата Кристина Димитрова и Орлин Горанов;
- Клуба по спортни танци към НЧ „Искра“ – „Киара-Н“.

Концертът ще завърши с традиционното празнично арсеналско хоро.

Празничният ден ще приключи в ДК „Арсенал“, където от 19 ч. при свободен вход Театър „Любомир Кабакчиев“ ще представи спектакъла „Бъндърграунд“ от Христо Бойчев.

Всички празнични изяви по случай 90-ата годишнина на „Арсенал“ на казанлъшка земя ще бъдат заснети с видео камера. Видеоматериалът ще бъде предаден за съхранение във фирмения музей.

Мария Ращкова

Акценти

ОТ 7-МИ СЕПТЕМВРИ

26 АРСЕНАЛЦИ ОТНОВО НА ЯПОНСКОТО ХОРО

26 казанлъчани заведе тази година на традиционното танцово турне в Япония Христо Стоянов, художествен ръководител на арсеналския фолклорен танцов ансамбъл и директор на фирмения Дом на културата. Вече 16 години арсеналските танцьори, водени от Стоянов, показват на чувствителните японски естети красотата на българския фолклор. И тази година

участиета, концертите и българския ресторант са вече готови и дори изпратени тук, в Казанлък.

Турнето, стартирало тази година на 7-ми септември, ще продължи до 25-и септември. Има голяма вероятност в края на концертните пътувания арсеналци да бъдат приети от българския дипломат №1 в Страната на изгряващото слънце – Ге-

цето на „Арсенал“ АД и представителния му фолклорен ансамбъл. Близо 60 участници от цяла Азия ще танцува по време на фестиваля. Част от тях, според предпочитанията си, имат и български танци в репертоара. Фестивалът, който се провежда по повод всенародните празници за рождения ден на японския император, събира участниците на Глоубъл Аре-

Гл. художествен ръководител Христо Стоянов с танцьори от ансамбъл „Арсенал“

с групата заминава и специален готвач, който ще пригответ традиционна родна храна за българския ресторант, нарочно рекламиран като част от програмата на празника в Мунаката. Рекламните материали на японски език за

орги Василев. С групата ще пътува и първата подгласничка на Царица Роза 2014 - Ренета Колева. Царицата ще домакинства Световния фестивал на България в гр. Мунаката, чийто съорганизатор са казанлъчани в ли-

на – огромен спортен комплекс, разположен в паркова среда, където са провеждани и Азиатските спортни игри.

Продължава на стр. 4

arsenal® ОБЯВА

„Арсенал“ АД - гр. Казанлък търси да назначи на работа инженери и техници, които да работят като конструктори на нестандартно оборудване, щампи, щанци и машини - срещу много добро заплащане по договорка.

За справки на тел.: 0889 632 071

Издателски съвет: Николай Ибушев, Янко Запрянов, Цветан Шиков, Добрин Драгнев.

Редколегия: Деляна Бобева - гл. редактор, Диана Нейчева, Мария Ращкова, Първолета Петкова, Мария Пискова, Миран Маденджиян, Венко Юнаков. Със съдействието на КНСБ и КТ „Подкрепа“ в „Арсенал“ АД.

Стоп кадър:

ТЕЛЕВИЗИОНЕРЪТ СТЕФАН КАЛЧЕВ

Кой не знае Стефан Калчев?
- Кой не е гледал Телевизия „Казанлък“?... Телевизията, която в средата на 90-те казанльчани и хората от Долината разпознаха като своя, която сутрин им казваше „Добро утро!“, а вечер „Лека нощ!“, която широко бе отворила своите врати за думата и на „малкия човек“, и на „големия политик“, която в директни предавания слагаше редом водачите на БСП и СДС, провокираше свободни дискусии; тичаше по диригите на малките и големи културни и спортни събития и ги показваше на публиката, не защото има склучен рекламен договор за това, а защото просто: такъв е животът!
„Такъв е животът“..., казва с широка усмивка човекът, създал ТВ „Казанлък“. Стефан Калчев. Близо 7 години, откакто Ефирната Казанльшка спря да излъчва, той не рови болезнено в миналото, за да се пита: „Защо?“. Той знае защо. И казва мъдро: „Такъв е животът!“. Този принцип на всяка себеуважаваща се медия за него май е принцип и на собственото му живееене. Интересно живееене: Живот като на кино... И в метафоричния, и в буквалния смисъл. Защото киното за Калчев е професия. А какво е киното без качествена драматуригия на живота е онова, което винаги е вълнувало казанльшкия Телевизионер №1.

И Истината! Истината за онова, което става, което ни се случва всеки ден: „Историята се пише всеки ден и, ако пропуснеш нещо, историята вече не е същата. Не е истинска.“ Калчев казва това и спокойно отсича: „Това е принципът, който ме е ръководил.“ И за да е верен на принципа, в интерес на истината, той не отрича: „Всичко почва в „Арсенал“.

Стефан Калчев открива себе си за Седмото изкуство в Кино-фото клуба на казанльшката оръжейница. В „Арсенал“ той идва след казармата – през 1967-ма. Постъпва като конструктор в инструменталния Завод 6. За младежа, завършил по строгите правила, прилагани в казанльшкия механотехникум, школата на производството е още по-сериззна: „Високите критерии на производството са нещо друго от обучението в училище. Имах чувството, че втори техникум карам...“. Калчев признава, че в „Арсенал“ попаднал „в нови измерения...“, но свикнал за две-три години и даже почнал да се справя много добре. „Арсенал“ ме дисциплинира, обобщава с една дума някогашният конструктор. През 1972-ра го пращат в Бюрото по стандартизация и нормоконтрол на техническата документация, където става проверяващ на доскорошните си колеги от Завод 6. В задачите на Калчев е да контролира и документацията на заводите 7 и 2. „Не е много приятно да контролиращ довчешните си колеги, но когато се отнасяш с хората като към хора, проблеми няма“, казва Калчев за

ситуацията, в която изпаднал тогава. Повечето работи била по преработването на съветска документация в български вариант, нужен за производството. Не му било трудно, опитът от Завод 6, където стандартизи-

е най-синтетичното изкуство“, научил там Калчев. И още: „Фотографията е усещане за нещата, но и учене – също, трупане на знания.“ Професионалът се смее: „Не можеш да озвучаваш сатира с Вагнер, не става!“.

бил, силен човек ли е бил или slab?“. „Силен е бил“, отговаря авторът на един от най-сериозните филми за емблемата на Казанлък – Димитър Чорбаджийски.

Все така, провокиран от драматургичната линия на живота

той реди точни цитати, вицове, ярки разкази по лично преживяно... Но никога самоценно, винаги – в търсene на коренините на нещата, на драмата, на Истината. С усмивка.

Пак в интерес на истината Калчев разказва за раждането на ТВ „Казанлък“. По времето на синия, но и арсеналски кмет – Бончо Сарафов, се ражда идеята за местна ТВ. Особено е „навит“ за това зам.-кметът Костадин Димов. Ползват предавателя на Тюлбето. В студио навръх Новата 1992-ра година мъкнат техника до кулата на баира и пускат кмета Бончо Сарафов с поздрав за казанльчани... „Като един Тодор Живков...“, шагува се Калчев. Идеята е подкрепена от приятеля на Калчев, шефа на местния предавател, инж. Стефанов. Почват предавания всяка седмица, обаче нещата са „на ръба“ на закона и Стефанов го постигат санкции: няма лиценз. В хода на събитията се оказва, че Общината няма право на такава дейност и ще е нужна фирма. Небезвестният театър Васил Белев се притичва на помощ. Него-вата фирма „Ивайлъ“/връзката със станция – Бърдоква не е случайна.../ бързо става от ЕТ на ОДД. С фирма под ръка Калчев отива на изпит в София. Изпитът не е проблем. Вече го познават като автор на десетки филми и носител на много награди, дори селекционер на ленти за фестивали. Но – лицензът се бави... До заветния май 1995-та, когато Калчев, заедно с още 17 телевизии в страната, получава официално лиценз за дейност на ТВ „Казанлък“. Почва ежедневният ефирен маратон: първи новини – сутрешен блок – реклами – популярни филми – обедни новини – игрални филми – вечерни новини – спорт – реклами – седмичен обзорен блок – директни излъчвания от площада, дома на културата, стадиона, Планинското Шипка... – поздрави...

Любимите поздрави! За пръв път казанльчани намират терен за масови обяснения в любов към приятели и близки през ефира на ТВ „Казанлък“. Често с фолк-парчета... И това не е случайно: „Това искаха хората“, казва Калчев, платил нарочно социологическо проучване за местните нагласи, с които се съобразил. „Беше истинско проучване, не като сегашната социология“, коментира телевизионерът.

Телевизията в Казанлък става школа

Тук прохождат в занаята най-ярките имена на местната журналистика, оператори, технически екипи. Лицата Деси Петкова, Красимира Стоянова, Деляна Бобева, Атанас Георгиев, Славяна Узунова... и днес са гръбнакът на медиите в Казанлък. Техническият екип Детелина Димрова, Иван Каравастев, съпругата Пепа Калчева, синът – Николай и щерката Таня са от сутрин до вечер в студиото и навън сред хората.

Продължава на стр. 4

Работен момент от филма „Комин 325“. Стефан Калчев – автор и оператор, и Тотъ Маренов – фотограф.
На снимката със Станке Грозданов, майстор – коминджия, бригадир.

рал инструмент, определено помагал. Хората бързо се ориентирали в изискванията на стандартите и все памко ставали забележките, помни някогашният провевращ в добрите на Единната система на конструкторската документация.

Да се отнася с хората като към хора, за Калчев явно е също принцип, както и верността към фактите на Истината. Всеки, с когото е работил, познава лекия му маниер на общуване, забележката – на ръба на шегата, свободата, която ти дава като журналист, споделянето в ежедневието, където обикновените факти от живота той тутакси асоциира с крилати фрази на великите умове или спомени от срещи със стойностните българи, голяма част от които познава лично. „Помня“, казва Стефан Калчев. Помни колко много е общил да рисува като малък: цветовете му никога не били като тези наоколо. Били други, само негови си. Помни малките, а после – все по-големи изложби на арсеналския Кино-фото клуб, където в занаята да се рисува със светлината го посвещава Кирил Маринов. Сетне много го помага и Георги Воденичаров. Спомените сипят пороищата от награди от фестивали на любителското кино и фотографски форуми. Калчев помни дословно и трите години в Москва, където учи кино и тв-операторство в Института за художествени ръководители на кино-клубове. Помни в буквални цитати уроците на професорите си – световни имена в изкуството. „Киното

После Артин Азинян го кани в градския Кино-фото клуб на „Искра“, където майсторът Арто поема фотографията, а Калчев – киното. В един леден ноемврийски ден двамата качват 70-те метра на скелето на пилона на Дом-паметника на Бузлуджа, за да снимат отблизо монтажа на рубина в червената звезда...

Мозайката от ярки документални факти подрежда кадрите от кино-живота на Стефан Калчев: героите от лентите за Борислав Шинев – казанльчанинът, конструиран собствен хеликоптер...; човекът, направил самолет с двигател от Запорожец...; Станке Грозданов, трънчанинът – майстор на 325-метровите комини на маришките ТЕЦ-ове 2 и 3; срещи със Серафим Северняк, Жельо Желев..., ровенето в годишниците на вестник „Искра“ – „в търсene на драматуригия на живота“. Калчев търси с острооко истината за човека и истината за нещата: малките, уж незначителни щрихи на подробностите неусетно рисуват пълнокръвните образи. Прави го и сега, когато не се занимава професионално с кино: очите просто търсят. А умът обобщава: „В Долината има страхотни хора“. С прословутия си хумористичен усет Стефан Калчев, обиколил Казанлък и наоколо от място на място и от човек на човек, казва: „Много интересна е народопсихологията на казанльчаница – той е като дряна – първи цъфти и последен връзвъз...“. Калчевите Чудомировски обиколки из Казанлък в търсene на образа на новия нашенец провокират и филм за самия Чудомир: „Исках да разбера този човек, който се е самоу-

в Казанлъшко, Стефан намира голата истина за местните нрави в онай общинска Заповед №14 от 1929-та, която разпорежда на всеки гражданин, по възможност – гражданска, да следи и донася кой кога минава и кой какво прави... Калчев се смее и на прословутия факт, пределно ясно характеризиращ местните особености: казанльчани гонили в праха чак до Павел баня калоферският файтон, за да видят кой се вози в него...

Нашенците от по-ново време, рисувани в обективата на Калчев, го даряват с аплодисментите на фестивалната публика: „Разсмихахме публиката и журито с нашите филми!“, пак с усмивка си спомня операторът. С тия нашенски истории идват Голямата награда от „Публицистико“ – Бели Сток, Полша и наградата от унгарския фестивал на страните от Източна Европа. Идват далеч преди Калчев да стане казанльчият Човек-Телевизия.

После пред камерите на ТВ „Казанлък“, а често и на живо в студиото, продължават да идват хората от Долината – такива, каквито са. Идват и всички големи политици от онова време. „Само Костов не е бил“, смее се Калчев. Старо познанство с президента Желев случайно се възражда покрай предизборно събитие в Казанлък: „Стефко, кво правиш, бе?“, пита Жельо изневиделица по една казанльчка улица и Калчев веднага го води пред прожекторите на студиото в Дома на културата... А после – на вечеря... Вечерите с Калчев са знаменици. На чаша тънко питие, той е способен да забавлява, без да спре часове наред. В игригата линия на тънката ирония

Рубриката „Правна клиника“ е инициатива на обществения посредник на община Казанлък, член на групата Експерти за Казанлък - Гинка Щерева.

Правна клиника

КАКВО ТРЯБВА ДА ЗНАЕМ ЗА СОЦИАЛНИТЕ ПОМОЩИ?

Материалът е подгответ от Никол Рахманлиева и Радослав Иванов, студенти IV курс в Юридическия факултет на Софийския университет, с любезното съдействие на служителите от дирекция „Социално подпомагане“

3. Живее постоянно в страната.
Ако бременната жена е осигурена за общо заболяване и майчинство, но няма необходимия осигурителен стаж за получаване на обезщетение при бременност и майчинство, то тогава еднократната помощ се изплаща в размер, определен пропорционално на броя на дните от началото на отпуска за бременност и раждане, до придобиването на необходимия осигурителен стаж по чл. 48а от Кодекса за социално осигуряване, но за не повече от 45 дни.

Еднократна парична помощ при раждане на живо дете.

Тя е различна за поредността на децата: за първо - 250 лв., 600 лв. за второ, за всяко следващо по 200 лв. При раждане на близнаци, един от които е второ дете на майката, помощта се изплаща за всяко детеблизнак в размера за второ дете.

При тази помощ не се взема предвид доходът на семейството. Условието е роденото дете да не е настанено в специализирана институция.

Правото за получаване на еднократна помощ възниква от датата на раждане на детето, като помощта може да бъде поискана в срок от 3 години след тази дата.

Еднократна парична помощ за отглеждане на близнаци до навършване на една година - до 1200 лв. за всяко дете.

Помощта се отпуска на майка (осиновителка), законен представител на детето, самотен баща, семейства на роднини, близки или приемни семейства по чл. 26 от Закона за закрила на детето. Тази помощ се отпуска при същите условия, като при едно живо родено дете, разликата е само в по-късия срок, в който може да бъде поискана - 1 година.

Еднократна парична помощ за отглеждане на дете от майка студентка (осиновителка) до навършване на една година - 2880 лв.

Отпуска се на студентки, в редовна форма.

Месечни помощи за дете до навършване на средно образование, но не повече от 20-годишна възраст - 35 лв. месечно, за второ дете в семейството - 50 лв., за всяко детеблизнак - в размер на 75 лв.

Те се отпускат при положение, че доходът на член от семейството е по-нисък или равен на 350 лв. Детето

живее постоянно в България и не е настанено в специализирана институция. Ако детето е с трайно увреждане, установено от компетентните здравни органи, тази помощ се получава, независимо от дохода на семейството и е в размер на 100 лв. Доходите са без значение за помощта и при дете-сирак.

Месечни помощи за отглеждане на дете до навършване на 1-годишна възраст - 100 лв. месечно.

Отпускат се на майката (осиновителката), самотен баща, осиновител или приемно семейство. Изискването е доходът на член от семейството да е по-нисък или равен на 350 лв. Майката да не е осигурена и да не получава обезщетение за бременност и раждане.

Помощи за дете с трайни увреждания се предоставят без значение дохода на семейството до навършване на 2-годишна възраст.

Еднократна целева помощ за ученици /първокласници/- към момента 250 лв.

Право на нея имат семейства, чито деца са записани за първи път в първи клас в държавно или общинско училище и средномесечният доход на член от семейството за предходните 12 месеца преди подаване на молбата е по-нисък или равен на 350 лв.

ца преди месеца на подаване на молбата-декларация е по-нисък от диференцирания минимален доход за отопление. Има и други условия, свързани с размера на жилището и членовете в семейството, размера на спестяванията на член от семейството, договори за дарения и др. Лицата, които кандидатстват за такава помощ, не бива да притежават собственост, която да е източник на доходи. Последното не се отнася за обитателите на собствено жилище, когато е единствено и в което живее лице с намалена работоспособност с 50 или над 50 на сто или тежко болен член на семейството. Право на такава помощ нямат лица, регистрирани като еднолични търговци или собственици на капитал на търговско дружество. Безработните лица, кандидатстващи за такава помощ, трябва да имат най-малко шестмесечна регистрация в Бюрото по труда.

Месечна социална помощ

Право на месечна помощ от Дирекции "Социално подпомагане" имат безработните лица, които са регистрирани в дирекциите - Бюра по труда най-малко 6 месеца преди подаване на молбата за социална помощ и не са отказвали предлаганата им работа и включването им в курсове за квалификация и преквалификация. За получаване на помощта месечният доход на лицето или семейството трябва

датства за такава помощ, е продавало през последните 5 години недвижимо имущество, то сумата следва да не е повече от 3900 лв.

Важно!

Безработните лица в трудоспособна възраст, които получават месечна помощ и не са включени в програмите за заетост, задължително полагат общественополезен труд по организирани от общинската администрация програми за общественополезни дейности.

Еднократна парична помощ

Отпуска се за задоволяване на инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности на лицата и семействата. Може да се отпуска еднократна помощ веднъж годишно до петкратния размер на гарантирания минимален доход.

Еднократна помощ може да се отпусне и за издаване на лична карта. Размерът на помощта се определя от директора на дирекция "Социално подпомагане".

Месечна помощ за наем

Право на месечна целева помощ за заплащане на наем на общински жилища ползват лицата, ако настанителната заповед е на тяхно име и чийто доход от предходния месец е до 150 на сто от диференцирания минимален доход, ако са:

- Самотни стари хора над 70 г.;
- Сираци до 25-годишна възраст, завършили социален учебно-профессионален център;
- Самотни родители.

Помощта се получава всеки месец по пощата след представяне в Дирекция "Социално подпомагане" на фактура или квитанция за платен наем. Сумата покрива целия размер на наема (без такса смет).

Деляна Бобева

Акценти

Продължение от стр. 1

26 АРСЕНАЛЦИ ОТНОВО НА ЯПОНСКОТО ХОРО

Съвсем нова 90-минутна програма са подготвили за турнето си тази година арсеналските танцьори. Те ще покажат на гостите на фестиваля музикално-певчески танцови картини от традиционния живот на българите в миналото. На практика, в песните и танците на арсеналци, които ще бъдат част от японската програма, присъстват всички български етнографски области. Моми и ергени, игри и закачки в типичното нашенско народно веселие ще оживят пред погледа на японската публика в изкуството на младежите от арсеналския ансамбъл. Красотата на мъжкия тракийски танц, крайдунавските хора, ветрените ергени, празничната русчуклийска, пиринското пеене, айдемирци ще радват азияците във Фукуока. Участието на фестиваля в гр. Мунаката, провинция Фукуока, е съчетано от няколко години и със септемврийски концертни изпълнения на арсеналските танцьори във Фукуяма. В първите години на сътрудничеството на Казанлък с Япония майският Празник на розата беше втори повод за казанлъшко присъствие в Страната на изгряващото слънце, но напоследък събитията от двете пътувания се обединяват в едно – през септември. Причината е в далечното разстояние между двете страни, обяснява Стоянов.

Срещи и вечери с кметовете на Фукуока и Фукуяма, посещения в японски училища, гостувания на японски деца при българските

танцьори, позиране пред местни художници, семинари в зали за бойни изкуства, участие в Есенен празник в Порцелановия парк Арита са само част от събитията от съпътстващата програма на арсеналската танцова делегация в Япония.

Ревю на костюми от българските етнографски области е другият „гвоздей“ в програмата, домакинства от Казанлък, символично представен от Царица Роза като патрон на събитието в лицето на Ренета Колева.

Широко медийно отразяване и телевизионни репортажи и тази година ще са част от българското присъствие на фестиваля в гр. Мунаката. Книги от „Арсенал“ АД, кутии със български сувенири, розови продукти и албуми, представящи България, е пригответ арсеналският представителен фолклорен колектив за японските си приятели. Най-големият подарък за тях тази година е новата песен, специално подгответа за турнето. Текстът е на Христо Стоянов, музиката е от фолклорната област Македония. Текстът, по думите на Стоянов, е послание за приятелство и вярност, благодарност към японските партньори и домакини. Песента се казва „Ти“ и ще се изпълнява в превод на японски.

Диана Нейчева

Традиции

ТРАДИЦИОННА СРЕЩА НА АРСЕНАЛСКИТЕ МАШИНОСТРОИТЕЛИ

За 18-ти пореден път в казанлъшки ресторант среща си дадоха ветерани-машиностроители от „Арсенал“, съграждали машиностроителния завод в началото на 60-те години на миналия век, чийто приемник днес е Завод 5. Те се събраха, за да почетат по традиция и Дения на машиностроителя.

Да се преброят, да съпреми-вят отново мили спомени, да чуют новините около любимото предприятие, да се видят.

На една маса седнаха бивши директори, конструктори, технологии, обикновени работници-машиностроители, на чиито рамене някога се е крепил „Арсенал“ и без чийто труд днес фирмата не би била тази.

Сред най-развлечните бяха двама от организаторите на срещата, посветили по 35 години от трудовия си път на Завод 5 и на „Арсенал“ - технологът Георги Георгиев и конструкторът Йордан Стоенчовски.

Двамата не сдържаха сълзите си от емоционалната

среща. Не скриха и болката си, че с годините стават все по-малко. В началото се събирали по 130 ветерани, на тазгодишната среща се събраха... половината.

Ветераните получиха и специално приветствие от изпълнителния директор на „Арсенал“ Николай Ибушев. Със задачата да го поднесе бе натоварен инж. Янко Запрянов, директор „Технологично и иновационно оборудване“, бивш директор на Завод 5.

Продължава на стр. 7

Стоп кадър:

Продължение от стр. 2

ТЕЛЕВИЗИОНЕРЪТ КАЛЧЕВ

Като съдружник е привлечен Дончо Рапалов, който във времето поема обзорното директно двучасово и повече петъчно предаване – „7 дни Казанлък“. Телевизията става медия на казанлъчани и нейният идеен „баща“ К. Димов в спомените си 20 години по-късно казва: „Така ТВ - Казанлък тръгна да върши работа на хората“.

В топлината на спомнящото се време сега Телевизионер №1 не иска да коментира медийната среда в Казанлък, но е ясно, че не му допада: на Калчев му липсва професионализът, тръпката в обектива, точният диагонал, светлината и сянката на нещата, драматургията на истинския живот - магията, която прави истински фильм от просто нанизаните един след друг 24 кадъра в секунда.

Казанато до тук за Стефан Калчев също няма как да сглоби целия филм на неговия живот. Може би се е получил просто един стоп-кадър - парче от хилядите метри ленти, в които Калчев е оставил невидимо себе си. Някои от тях лекомислено авторът е предал на безотговорни „архивари“, които са погубили нещата, други е запазил лично. Кой знае – може един ден някой нахъсан като него ентузиаст да прерови с усмивка останалото, в търсене на истината за наше-то време, както младият Стефан някога рови праха из старата „Искра“, за да открива между редовете драматургията на живота.

Диана Рамналиева

Обява

Поради увеличаване обема на работа „Арсенал“ АД на-бира работници за дългосрочен ангажимент на трудов договор за следните професии:

- **оператори на преса метал;**
- **монтажници боеприпаси;**
- **шлосери;**
- **оператори на металорежещи машини с ЦПУ;**
- **настройчици.**

За позициите могат да кандидатстват и пенсионери с опит и стаж в „Арсенал“. Работи се на 8-часов работен ден, редовна смяна и на смени.

За позициите могат да кандидатстват хора със средно и по-ниско образование.

Осигурен е бесплатен транспорт за работещите в Завод 4 – площадка Мъглиж от населените места в района: Казанлък, Овощник, Черганово, Крън, Енина, Дунавци, Копринка и Мъглиж.

Кандидатите могат да получат необходимия комплект документи от гише „Пропуски“, централен портал, всеки работен ден от 08.00 до 16.30 часа. Предаването на документите обратно става на същото място. Справки и информация: отдел „Кадри“, тел: 0431/63133

„АРСЕНАЛ“ И BBC CABLE НА СТАРТА НА ФУТБОЛНИЯ ТУРНИР

Програма

Програма за Междуфирмен турнир по футбол	
23.09.	
Арсенал	BBC Cable(2)
24.09.	
Капрони	BBC Cable(1)
25.09.	
BBC Cable(2)	Военните
26.09.	
BBC Cable(1)	Полиция
29.09.	
Военните	Арсенал
30.09.	
Полиция	Капрони
3.10.	
	Финал

Финалът на турнира е на

3-ти октомври . Ето и цялата програма на Междуфирмения турнир по футбол.

Мирян Маденджиян

И защото щастие то често се промъква
през врата, която не подозираш,
че си оставил отворена...

За прекрасните златни години на
математичката
Лина Узунова
желаем:

Да се множат отворените неподозирани
порти, през които да надница с цялото си
очарование омайникът Живот,

Да се роят прозорците, през които да струи
Щастие то, да прелива Късметът и да влеза
Любовта!

За още много години, пълни с вдъхновение!
Наздраве!

6-ти септември 2014 година

ВАНЯ-ИЛИ ИСТОРИЯ ЗА ДИНОЗАВРИ, ТАНЦИИ...ЛЮБОВ

Тя дели времето си на делово и динозавърско, в Джурасик парк. Първото, защото е неотменимата помощничка на директора по финансовите въпроси на „Арсенал“ Янко Костадинов, а второто заради купищата шкафове, които ѝ се налага да прескача, пълни с... 500 динозавъра, купища тахтаби, жаби, буби, хвъркати твари. Казано иначе - онова, което осмисля сега светът на 7-годишния ѝ син Теодор.

Въсъщност, той е героят на историята, защото тези дни изцяло пълни времето на Вания Станилова - една от секретарите в Главна дирекция, бивша дългогодишна танцовка в ансамбъл „Арсенал“ и съвсем предстояща мама на първолак.

Два дни преди старта на учебната година Вания Станилова признава, че не е от майките, които превръщат тръгването на училище на детето си в събитие от световна величина. Като

Ваня и Николай ще се оправят основно сами с ученика.

На баби ще разчитат само в краен случай. Като за начало, в първите дни секретарката Станилова ще притичва в обедната почивка, докато отворят училищния стол. После постепенно първолакът ѝ ще свиква и сам

но не съвсем - особено, ако занемари първолакът уроците, категорична е Вания. Казва, че не е и от онези майки на първолаци, които държат непременно детето им преди първи клас да може да чете и смята. Тео познава буквите и цифрите, но все още не може да чете и смята. Трябва да му е интересно в училището, казва майка му. Малчуганът

страстта на малчугана към животните Вания Станилова може да разказва много: са-мият той също. Знае наизуст почти всички имена на 500-те си динозавъра вкъщи, мъчно произносими за човек с по-голямо ЕГН. Горгозавър, Стетозавър, Динозавър, Инцисивозавър, Елазомотеум, Козенистият мамут, Саблевъзъб тигър, Крепстор носорог

В крайна сметка и двамата домашни любимици останали у дома, защото любовта не се дели, споделя с ведро то си чувство за хумор Вания Станилова.

Самата тя е посветила на „Арсенал“ вече 28 години. Започнала веднага, след като завършила СПТУ по машиностроение „Фридрих Енгелс“. Първото й работно място е Централно складово стопанство, а после Главна дирекция. Сега помага в работата на икономическия - Костадинов. Харесва работата си, намира я за интересна и предизвикателна. И през ум не й минавало да замени портала на „Арсенал“. Не само заради натрупаните години танцова емоция тук.

Била е лична танцовка в ансамбъл „Арсенал“.

Дълги години. Опитала дори с колеги на частни начала под ръководството на Димитър Минков, някогашен директор на ДК „Арсенал“. На едни им провървяло в начинанието, на други не, затова пък Вания продължава и сега с желание да танцува. Винаги, когато има възможност.

Но танцовата ѝ емоция бледнее пред другата ѝ, проплакала на 8-ми октомври 2007 година. Теодор. Единственият ѝ син, който сам си избрали дата за среща със света, напук на големите сметки и изчисления на родителите си.

За тази пораснала 7-годишна емоция и за нейния училищен прощъпулник Вания Станилова ще почерпи. След два дни.

За да върви по вода науката на русокосия ѝ ангел и да събъдне деня, в който ще открие динозавъра - Стеколов, който сам си е измислил. Тайна, но споделена мечта от майка и син.

Проверила съм в енциклопедиите, няма такъв. Но искрено му желая да го открие, в стаени от вълнение сълзи, удавени в късото слънце на септември, споделя Вания. Една арсеналска майка, богата с истории за динозаври, танци и любов. Последното по много.

Деляна Бобева

да ходи на училище. Избрали централното училище заради най-прекия път към къщи. Самият

Теодор, симпатично и любознателно дете,

е разбираемо по-развълнуван от майка си. Не се притеснява от училището. Напротив: има си дори мечта - да получава много шестици, госпожата да е мила и да не му се карат, както в училище, така и у дома.

Последното е гарантирано,

й няма приятелчета от градината в новия клас, но за сметка на това има много та-кива в съседните.

Самият Тео очаква с вълнение първия учебен ден и срещата си с учителката и съучениците. Любопитно му е и как родителите му ще се нагиздят за празника. Като типична Везна, 7-годишният малчуган не е чужд на суетата. Обичливо и милозливо дете е, казва майка му, докато бъдещият първолак изхранва с кроасан котка с куп котета в близост до дома. За

са само част от сложния зоопарк, който всяка вечер осмисля времето му и създава емоции на родителите му.

Своеобразният Джурасик парк е станал част от дома

на семейството, в пакет желанието на Теодор да има истинска змия, която за известно време водила тиха война с Вания Станилова: малчуганът трябвало да избере – или мама, или змията.

В Техническата библиотека на „Арсенал“:

Уникат Самиздат пази арсеналското перпетуум мобиле

Повече от 32 200 тома пази Техническата библиотека на „Арсенал“. „Това е най-богатата техническа библиотека в Казанлък“, казва стопанката на книгохранилището Светла Кадиева. Ежедневно тук идват между 10 и 15 арсеналци. „Не са толкова много, но идват, четат. Тези, които са свикнали, знаят как се работи с картотеката и фонда, а който не е наясно, аз съм нареда“, обяснява библиотекарката, която посреща над 500 читатели – специалисти-техничари. Библиотеката е основана през 1960-та година, но в нейния фонд има книги още от преди това – от 50-те и 40-те години на миналия век. Огромната част – една четвърт от наличността на библиотеката, където арсеналци по-

пъзват техническите си знания, е справочна литература. 70 % от литературата е на руски език. Това в известна степен затруднява младите

ръководството на „Арсенал“ АД попълва фонда от книги и периодичните издания на английски език. Десетки нови списания от различни

издания за оръжие е сериозен разход, някои от списанията струват стотици долари годишно, но без актуална информация няма как да се развиват кадрите, обяснява библиотекарката. Подборът на изданията се прави с помощта на ресорния технически директор на „Арсенал“ – инж.

Христо Стрешков. Съвсем наскоро, например, фондът на Техническата библиотека се обогатява с ценното издание – класика в машиностроението – култовият Справочник на Анурев в три тома. Придобиването му струва стотици левове, защото напоследък руската литература е изключително скъпа, обяснява още стопанката на арсеналската техническа библиотека. Новата руска Енциклопедия „Машиностроение“, която се вижда на рафта, има корична цена от 89 лв. Ежедневно в Техническата библиотека идват инженери, технолози, конструктори, студенти, работници, майстори... Някои от тях работят със справочните издания постоянно. Част от справочниците са се превърнали в нещо като настолна книга, с която ежедневно се свързва точността на техническата работа на арсеналските специалисти. „Виждала съм хора, които при пенсиониране идват тук да издават справочниците си – старателно подвързани и пазени години наред“, споделя библиотекарят...

хора, които търсят издания на английски език, обяснява Светла. Именно заради тази потребност от адекватност в съвремените условия,

страни по света продължават да пристигат тук, за да могат арсеналци да се ползват от тях в работата си. Абонаментът за специализираните

Продължава на стр. 4

В Техническата библиотека на „Арсенал“:

Продължение от стр. 4

...арсеналското перпетуум мобиле

Самата тя е нещо като марка на книгохранилището – започнала е работа тук през 1985-та, а още преди това – от 1978-ма, след немската гимназия, постъпва в „Арсенал“. Работа за преводачи тогава нямало, но страстта към книжното я прави страстна машинописка в ИММ при Неделко Братоев. После Светла става библиотекар.

„Справочник на конструктора“, „Справочник на техника-машиностроител“, „Задачи по Съпромат“, „Техническа безопасност“, „Химия“, „Физика“, „Математически формули“, „Справочник на нормировчика-машиностроител“, „Нормиране на разхода“..., заглавията – страхилице за лаика, с които специалистите са на „ти“, се редят по рафтовете на заемната и читалнята, които съхраняват още изданията от 50-те и 60-те години. По това време арсеналската техническа библиотека се помещава в сегашната сграда на НИТИ, през 1980-та се строи новата част на корпуса на Завод 5 и за библиотеката се оформя специално място. За нея се отделя най-просторната и светла част на сградата. Библиотекарите специално са настоявали за това, отбелязва Светла. Първоначално тя работела с още две колежки, после останали две, а сега тя сама се грижи за ценияния фонд, както и за достъпа на арсеналци до информацията в него. 88 раздела има Техническата библиотека на „Арсенал“, скоро е открит и най-новият раздел, който събира литературата за нанотехнологиите.

Арсеналската Техническа библиотека влиза в Отдел „Научно-техническа информация и международно съ-

трудничество“ през 1988-ма, после и до сега, се прехвърля в Отдел „Техническо развитие“ към Техническа дирекция.

Част от фонда сега продължава да се попълва от дарения, които вече надхвърлят 500 тома. Основно книгите тук се поръчват директно, на времето заявката ставала най-често през Руската книжарница в Казанък. Има и обмен на литература с Националната библиотека в София, както и със столичната Централна технологична библиотека, които пращат по поръчка нужната книжнина, ако има желаещи да ползват нещо, което тук липсва. „Арсеналци трябва да знаят, че достъпът до нашата Техническа библиотека е абсолютно свободен и е за всички тях“, – напомня Кадиева, която в практиката си среща случаи, хората да влизат плахо тук като на забранено място. „Литературата може да се ползва тук, в читалнята, дава се и за въкъщи. Щом работата го налага, не се отказва достъпът“, – обяснява още опитният библиотекар. Светла споделя, че въпреки миналото време, продължават да се търсят много изданията от 50-те и 60-те години на 20-и век, а автори като Анурев, не излизат никога от актуалния списък. Справочника на Долматовски, „Металорежещи инструменти“ на Събчев и „Металознание“ – то на Балевски са сред настолните четива на арсеналските машиностроители десетилетия наред. Сред читателите на арсеналската техническа библиотека са и децата на Светла. Синът Димитър е „техничар отвсякъде“, а щерката Катя е икономист.

„В миналото имахме и пове-

че литература на български език, сега университетите си имат свои издания и си ги разпространяват сред студентите“, обяснява Кадиева впечатленията си от пазара на техническа литература у нас. Като стар книжар, тя къта всичко – и старото, и новото. Прибрала е на рафтовете в Техническата библиотека и фонда от бившата библиотека на ЕИЦ, въпреки, че в огромната си част, тя е морално остатяла.

Сред безценните фондови единици тук е и единствен екземпляр от прословутото изследване на арсеналца Андрей Станев Иванов-Алексиев. Изследването му върху перпетуум мобиле. Изданietо е единствено, собствена изработка. Отпечатано е вероятно от арсеналска машинописка, формулиите и химическите символи са изписани ръчно. На корицата върху ръчната подвързия е залепен бял лист хартия с текст: „А. С. Иванов-Алексиев /Двигателят на природата – Вселената/Собствено издателство“. Уникалът с арсеналското перпетуум мобиле между кориците е датиран на 1982-ра. В него специално е изписано: „България - Едрево - Казанък“. Страниците са 165, отпечатани само от едната страна на листа. Авторът Андрей Станев е най-интересният читател и събеседник, който е идвал тук, спомня си библиотекарят на арсеналските техничари Светла Кадиева. Надеждите ѝ са, че тук и занапред ще продължават да идват хора с интереси в техниката и технологиите, защото именно с такива специалисти фирмата може да се развива успешно, както до сега.

Диана Рамналиева

12 септември 2014 г.

Иди и виж

17. 09 - ДК „Арсенал“, 19:00 - Концерт „Не си отивай, лято“ - поп, джаз, класика с изпълненията на Орлин Павлов и Еделина Кънева.

* * * * *

18. 09 - Военен клуб, 19:00 – „Фенове“ - спектакъл на Театър „Л. Кабакчиев“.

* * * * *

24. 09 - ДК „Арсенал“, 19:00 - „Железната светилник“ - спектакъл на Театър „Българска армия“.

* * * * *

22. 09 - пл. „Севтополис“, 11:00 - 106 години от Деня на независимостта на България.

* * * * *

До 26-ти септември в Информационния център на ул. „Искра“ 4 продължава изложбата на Школата по изобразително изкуство „Ренина“ - „Настроения“.

* * * * *

До 23-ти септември в ИМ „Искра“ – изложбата „Въоръжение от 1 хил. пр. Хр.“ - експонати от РИМ – Шумен.

Театрален септември в Шипковата къща - Казанък:

15.09 - 19.00 часа - Шипкова къща - „Лалугер“ - моноспектакъл на Николай Урумов

20.09 - 11.00 часа - Малка театрална работилница - театър - концерт „Камен Донев и оркестърчи“

29.09 - 19.00 часа - „Пътуване в театралния свят на Николай Урумов- сцени от известни спектакли с негово участие.

За информация: тел.
088 29 27 012

Избори 2014**17 КАЗАНЪЧАНИ В ДЕПУТАТСКИ ЛИСТИ****Трима са с реални шансове за успех**

17 казанъчани са в депутатските листи на различните партии и коалиции, регистрирани за участие в извънредните парламентарни избори на 5-ти октомври тази година за 43-то Народно събрание. Сред тях най-многообразно е присъствието им в листата на коалиция БСП-лява България - 4-ма. С реални шансове за депутатската банка е един – кметът трети мандат на село Шейново Николай Терзиев. С възможности за парламента при добър вот за БСП е и петият човек в листата на социалистите - началникът на Инспектората по образованието Донка Симеонова, която е 5-та в листата. Другите двама в листата са на по-задни позиции: директорът на Завода за пружини в град Крън Александър Минчев е на 16-та позиция и Пламен Караджов, който е 19-ти.

Трима казанъчани са в листата с кандидат-депутати на ГЕРБ. С реални шансове за депутат от тях е един – инженерът по радиоелектроника Нено Влайков. Той е на трето място в листата и практически

е избран депутат. Следващите позиции са на досегашната депутатка педагогжката Аксения Тилева, която е на 10-то

е записал в листата си казанъшки имена - 3-то място на Николай Александров, лидер на СДС. Освен него, още два-

и Ангелов, който има и арсеналски стаж в трудовата си биография. Още един арсеналец - Галин Георгиев, също е със

6-то място в кандидат-депутатската листа на партията на Николай Бареков „България без цензура“. Галин Георгиев е и общинският лидер на ББЦ в Казанък. В листи са и лидерът на партия „Атака“ в Казанък- Драгомил Иванов, който е трети, както и Стойчо Чичеков, бизнесмен, някогашен кандидат за кмет. Той е в листа на НСДВ. С най-дълги листи в региона, от по 22-ма кандидат-депутати, са две партии – БСП и ГЕРБ.

Общо 18 партии и 7 коалиции регистрираха свои листи в Районната избирателна комисия – Стара Загора за предстоящите избори за Народно събрание. В община Казанък общият брой на имащите право на глас на 5-ти октомври е 70 081 избиратели. Те ще упражняват правото си на глас в 87 изборни секции, като местната им остават непромени

място и на младия програмист Боян Каличков, който е 22-ри по ред.

Двама са казанъшките представители в листата на ДПС - досегашният депутат Халил Летифов, който е втори, веднага след водача тук Делян Пеевски, и Ридван Байрам Иляз, който е на последното 9-то място.

Реформаторският блок също

ма казанъчани са в листата. Движението на президент Георги Първанов – АБВ - Алтернатива за българско Възраждане, е отредило 3-то място на младата казанъшка екологичка Мария Славова. Патриотичният фронт, който е коалиция от НФСБ и ВМРО, е дал 6-то място за казанъшката историк и председател на местните войводи Чавдар

от последния вот през май за Европарламент. В тези секции ще работят общо 773 членове на СИК.

Важни срокове за изборите:
1. До 14-ти септември избиратели с трайни увреждания, които желаят да гласуват с подвижна избирателна урна, подават писмено заявление, придружено с копие на документ от ТЕЛК.

2. До 20-ти септември избиратели, чиито постоянен и настоящ адрес са в различни населени места, могат да поискат писмено да бъдат вписани в избирателния списък по настоящ адрес.

3. До 27-ми септември се отстраняват непълноти и грешки в избирателните списъци, след подаване на писмено заявление от граждани.

Всички тези промени се извършват в дирекция ГРАО на Община Казанък, бул. „Ал. Батенберг“ № 4, етаж 1.

Деляна Бобева

Министър Румяна Коларова:

ПОЛИТИКАТА ВЪН ОТ УЧИЛИЩЕ!

О образованието не може да е обект на партийни битки и партийна политика, както и да се използва за предизборна кампания. В този смисъл политиката следва да е вън от училище, заяви в Казанлък министър на образованието в служебния кабинет доц. Румяна Коларова. Тя призова и политици, и просветници да се въздържат от изкушенията политика да влеза в училище или училището да се използва за политика под каквато и да е форма. Тя изрази надежда учебниците по история на свой ред да се изгответ така, че съдържанието им да не дава поводи за използване и предизборно манипулиране.

Съветът ми е: независимо кой ще победи на изборите, да не използва училището за политика и това е принципна позиция, заяви министърът на образованието.

Коларова уточни, че това не означава учителите, директорите, началниците на инспек-

От началото на мандата на служебния кабинет са сменени началниците на Регионал-

да, след съдебно решение, и в Кюстендил. Нямам мотив да сменя началници на инспекторати, добави Коларова, но предупреди, че, ако възникне проблем, би пристъпила и до тази мярка.

Коларова отрече информациите, че името ѝ е сред тези министри, които ще останат и в редовния кабинет след парламентарните избори. Моят ангажимент е към президента и служебното правителство, никой не е обсъждал с мен друго, заяви министърът на образованието.

26 miliona лева е дупката в бюджета на образователното ведомство, но този дефицит няма да засегне делегирани бюджети, а други разходи, уточни министър Коларова. Недостигът в бюджета ще засегне основно електронната платформа за образованието, за която са нужни 7 miliona лева, националната програма

за ремонтите и парите за наука.

90 са децата на бежанци у нас, записани за новата учебна година в българската образователна система, каза зам.-министър Ваня Кастроева. Между 400 и 1000 били децата в училища във възраст, които подлежат на обучение в нашите училища, но проблемът с обхващането им бил в миграцията и реалния техен број.

Това практически ни лишава от възможността да предприемем адекватни полезни мерки, уточниха от просветното министерство. Сериозен бил проблемът с децата-бежанци, пристигнали в България без семействата си, които практически обикалят 5 страни.

В същото време единственият начин за интеграция на бежанците у нас е чрез децата им, заяви министър Коларова в Казанлък.

торати да нямат политически позиции, но призова това да не се отразява и да не засяга по никакъв начин тяхната работа.

ните инспекторати по образованието в Хасково, Пловдив и Сливен заради възстановени от съда предишни началници. Предстои такава рокада.

ПО-МАЛКО ПЪРВОЛАЦИ В КАЗАНЛЪК

703 - ма първокласници тръгват на училище тази година във всички училища на територията на община Казанлък. Те са с 13 по-малко от първоляците през 2013 година. Учебната година във всички училища ще започне на 15-ти септември в 9,00 часа с издигането на националния флаг. От Община Казанлък са приготвили специални дарове за първокласниците – книжка с български народни приказки и с лично посвещение от кмета на община Галина Стоянова.

До 30-ти сеп-

тември е срокът, в който родителите на тазгодишните първокласници могат да подават заявления в дирекция „Социално подпомагане“ за отпускането на еднократни помощи за тях. Това съобщи за „Трибуна Арсенал“ директорът на „Социално подпомагане“ в Казанлък Мима Орачева. До момента подадените молби са 463, като 112 от тях са за община Павел баня, останалите за община Казанлък. Общият брой на отпуснатите помощи е 412. Отказаните са 3. Месец след отпускането на помощите предстои проверка от социалните работници дали детето, записано в първи клас, посещава училище. Ако това не е така, средствата, в размер на 250 лева, подлежат на връщане.

Хари Симеонов

Продължение от стр. 4

...АРСЕНАЛСКИТЕ МАШИНОСТРОИТЕЛИ

Сред почелите срещата бяха и други бивши директори на някогашния Завод за металорежещи машини – Марко Маринов, заместникът му Пенчо Джурков, бившият директор на ИММ Неделчо Братоев и др.

С емоционално ретроспективно слово разчува някогашните си колеги първият конструктор на Завода за металорежещи машини Харитон /Хари/ Симеонов.

Покана да уважат юбилейния празник – 90 години „Арсенал“ на 10-ти октомври, отправи към ветераните-машиностроители и свои бивши колеги Атанас Бозов, председател на СК на КНСБ в „Арсенал“.

64 ХИЛЯДИ В СТРАНАТА

Около 64 хиляди са първокласниците в България тази година и са повече от тези през миналата, когато са били 63 596. Няма да има училище на територията на страната, в което да не започне учебната година, но ще има такива, в които ремонти ще продължат и след старта ѝ, съобщи в Казанлък заместник-министърът Ваня Кастроева.

Заедно с просветния министър в служебния кабинет доц. Румяна Коларова в национално съвещание участваха началниците на Регионалните инспекторати по образованието. Обсъждани са резултатите от приключилата учебна година, обективните критерии за оценка на знанията на учениците и оттам на качеството на учебния процес, както и актуални проблеми преди

началото на новата учебна година.

Ако образованието не е записано като приоритет в Общинските планове за развитие, то няма как да се получат средства по програми за модернизация на учебни сгради, детски градини и просветни бази, каза министър Коларова. Това е бил и един от сериозните проблеми в някои общини, „които не се виждат от София“, но за които министърката е научила в хода на националното съвещание.

МОНМ не може да си затвори очите и за друг проблем

- Корпоративна търговска банка и парите на училища, които са там, каза още министър Коларова. Сериозен бил проблемът в община Сливен, където парите на всичките 34 училища са там и на практика те са с блокирани средства за ремонти, което се отразява на работата в училище.

В Казанлък министърът на образованието и науката се срещна с кмета на община Галина Стоянова и проведе работна среща с директорите на училища.

Министър Коларова прояви засилен интерес към състоянието на професионалните гимназии на територията на община Казанлък, като сподели и идеята за създаване на политехническа гимназия в града.

По време на работната среща е коментиран и въпросът

за средищните училища и възможността им от 2015 г. да работят по програма „Успех“, както и въвеждането на целодневно обучение за петокласниците.

Просветният министър даде висока оценка на диалога в община Казанлък между местната власт и образователните институции.

САМАРСКОТО ЗНАМЕ И ЗНАМЕНОСЕЦЪТ НИКОЛА КОРЧЕВ

На всеки празник, свързан с бойната слава на България, се гордеем, когато чуем, че българската войска няма пленено знаме. И винаги пред мен изплува картина на Ярослав Вешин със Самарското знаме в ръцете на знаменосца Никола Корчев. Чудила съм се как този възрастен човек е носил и защитавал това свято знаме. Едва когато научих повече за историята на знамето и на знаменосца, когато се изкачих вътре в Паметника на свободата на върха на Стара планина, тогава ми се изясниха много неща, неизвестни за мен допреди няколко години, както и за доста други хора. Във вътрешността на Паметника на свободата на връх Шипка е изложена експозиция, разказваща за героизма на руските воини и българските опълченци по време на петмесечната отбрана на Шипка. Заедно с богатата колекция от ордени и медали, снимков и документален материал и оръжие, там се намира и копие на Самарското знаме.

Факти:

Знаменосецът на Самарското знаме Никола Корчев е бил на 41 години, когато го е носил и защитавал.

Август е месецът, в който са се водили едни от най-важните сражения под него.

Август е и месецът, през който знаменосецът е напуснал този свят.

В Москва Самарското знаме е изложено в Кремълския дворец. На 6 май 1877 г. знамето е тържествено осветено и връчено от губернатора на Самара П. В. Алабин на III-та Опълченска дружина. На следващия ден е положена клетва пред знамето.

Бойната светиня, ушита от монахините в Самарския девически манастир, е копринен трикольор с размери 1.85 м на 1.90 м, представен с панславянските цветове в червено, бяло и светлосиньо.

На двете му лица в златен кръст са изобразени иконите на Св. Богородица и на Светите братя Кирил и Методий, рисувани с маслени бои от петебургския художник Николай Симаков.

Знамето е било подготвяно специално за Априлското въстание.

Самарското знаме е носено в сраженията за Стара Загора, боевете при Шипка и Шейново. При защитата на Стара Загора /31.VII. 1877 г./ са ранени трима и убити двама от знаменосците. Пронизан от щокове пада и подполк. П. Калитин.

В решителния момент Самарското знаме е спасено от опълченца Никола Павлов Корчев - за подвига си е награден с орден за храброст „Св. Георги“ - IV степен.

Самарското знаме е българско бойно знаме, един от най-важните военни символи на българската армия по време на Освободителната война.

Самарското знаме поставя началото на традицията българско бойно знаме да не попада в плен

След Освобождението Самарското знаме се пази в Радомир. Между 1881 г. и 1946 г. то се намира в Двореца в София. През 1946 г. е пренесено в Националния военноисторически музей, където се съхранява и до днес при специални условия.

Самарското знаме е единственото знаме, отличено с Кръст за храброст, вграден в боят украсената дръжка.

Направени са му пет копия за музеите в Москва, Самара, София, Стара Загора и Шипка.

За знамето и историята

Знамето е рисувано от много художници, като най-известните картини са „Самарското знаме“ на Ярослав Вешин (1911) и „Връчването на Самарското знаме на Българското опълчение в Плоещ“ на Николай Оренбургски.

Интересна е историята по създаването на картина „Самарското знаме“ от Яро-

слав Вешин.

Константинка Корчева – внучка на по-големия син Иван на Никола Корчев разказва за прадядо си:

„Прадядо ми Никола Павлов Корчев е роден през март 1836 г. в село Горна Диканя, Самоковска епархия. Оженил се млад, на 19 години, за мома от Долна Диканя. Бил едър човек, много висок – около 2,10 м, силен, буен и непокорен. Богат бил, много имоти имал, воденицата на Долна Диканя например била негова. Една нощ, било е през 1872 г., пристигнали в дома му двама турци и пожелали да останат само жените в къщата, а прадядо ми и баща му отпратили. Никола и баща му се престорили, че тръгват, а всъщност нападнали турците, изтрепали ги и ги заровили край воденицата. Казват, че тая история била послужила като първообраз на сцената от „Под иgoto“, тъй като Иван Вазов присъствал при позирането в ателието на худож-

ника Ярослав Вешин. Тъй или иначе, но като заровили труповете, трябвало бързо да бягат. Качили се всички на каруцата и тръгнали към Самоков.

Там мъжете се хванали на работа в самоковските ковачини, издържайки по този начин семейството. Но поради буйния си характер прадядо ми Никола не търпял никаква неправда.

Една нощ той влязъл в дома

правил събраанията на революционния комитет.

По пътя на Самарското знаме

Неговият подвиг е, че при спасяването на знамето, той с тялото си защитава подп. Калитин, получавайки 11 ранни. Това се случва в днешното село Енина до Казанлък. Когато видял, че командирът пада, пронизан от щикове, той грабнал знамето. Понеже е бил много здрав физически, в последните минути, преди да пленят знамето, успява да го наведе ниско долу (затова дръжката на знамето е счупена) и го дава на едно малко момченце – Черногорчето. Това момченце спасява знамето, изнасяйки го от полелсражението. За подвига си Никола Корчев бил награден с орден за храброст „Св. Георги“ - IV степен.

След Освобождението се премества да живее във Варна със съпругата си и сина им Иван, където се ражда и вторият им син – Атанас. Живеят в центъра на Варна в голяма къща. Тук Никола започва да се занимава със строителство. По това време турските, арменските и гръцките къщи били хаотично разхвърляни във Варна. Прадядо ми участвал в тяхното разрушаване, за да се направи нов градоустройствен план. И тъй като бил много уважаван от всички, те го тачели наедно с капитан Петко войвода, издейтал един много хубав градоустройствен план за стария център на Варна.

През 1902 г. на връх Шипка с грандиозни тържества се чества 25-годишнината от Шипченската епопея. Открива се и новопостроеният храм-паметник „Рождество Христово“. В Шипка за освещаването му канят и всички живи опълченци. Те облекли униформите, нарамили пушки и се строили за парада. Всички решили дружно, че Самарската светиня може да бъде поверена само в ръцете на спасителя – дядо Никола Корчев.

Художникът Ярослав Вешин

който присъствал, бил силно впечатлен от достолепния знаменосец. (Тогава той е бил на 66 години / 1836-1902 г. /). След години той му изпратил телеграма, че иска да го нарисува със Самарското знаме

в ръце. Старецът пристигнал с трена от морето и дълго време позирал пред живописеца в пълна бойна униформа. Картината била завършена през 1911 г. и станала толкова известна, че и досега реликвата се свързва с образа на моя прадядо.

Рисуването ставало в ателието на художника. Преди да отиде там, прадядо ми обличал парадната опълченска униформа, отивал до двореца и от там, съпроводен от гвардейци със знамето, тръгвал към ателието на художника. Софиянци по улиците го приветствали и му ръкоплясвали. Рисуването продължило 4-5 месеца. Много често присъствал и писателят Иван Вазов и разговарял с прадядо ми, който, казват, бил рядко сладкодумен и интелигентен човек. Перфектно владеел турски и гръцки език, но не е позволявал нико една дума да се проговори на чужд език в къщата му. Между прадядо ми и Вешин се заражда голямо приятелство и художникът решава да нарисува още една картина със Самарското знаме. Тя е подарена на една от княгините, но в момента не се знае къде е. Картината е описана през 1893 г. в статия във вестник „Балканска зора“. После вече нищо не се знае за нея, което е много жалко.

Прадядо ми Никола умира на 29 август 1921 г. на 85 години

На погребението му се стича цяла Варна. Изпратен е с военни почести. При преместването на варненските гробища през 1938 г. синът му Иван съbral костите му в сандъче и ги предал в храма-костница на Шипка.

Това е разказът на Константинка Корчева – правнучка на Никола Корчев.

Ярослав Вешин добавя пейзажа по-късно, когато рисува околностите от натура. Често на сеансите в ателието присъства и Иван Вазов. Часове наред беседва с опълченеца. Така се раждат някои негови стихотворения като отглас от тези разговори.

Картината „Самарското знаме“ е завършена през 1911 г., когато Никола Корчев е бил на 75 години, а умира на 85 г.

Материалите събра и записа:

Лина Узунова
бивш служител
на „Arsenal“

За връзка с редакторите на „Трибуна Арсенал“:
Деляна Бобева: 0882 98 70 13, e-mail: didab@abv.bg
Диана Рамналиева: 0882 98 70 14, e-mail: diana_ramnaliieva@abv.bg
Мария Рашкова: 0882 98 70 12; Първолета Петкова: 5 74 55